

Išeivijos balsas į Lietuvą neina?

Vaidas MATULAITIS

Iki Prezidento rinkimų Lietuvoje skaičiuojame paskutines savaites, o iš deklaruoto bendro politinio susitarimo dėl Pilietybės išsaugojimo - paskutinius trupinius.

Dar visai neseniai Lietuvos politinis elitas skambiai skelbė, kad sprendžiant šį visai tautai ypač svarbų klausimą vienybė ir bendras sutarimas žydės. Deja, vos padvelkus pirmiesiems rinkimų sezono gūsiams, visos deklaracijos ir pažadai subyrėjo tarsi kortų namelis, o Pilietybės išsaugojimo klausimas tapo politinių kovų ir manipuliacijų įrankiu. Ir vėl skęstančiųjų gelbėjimas virto pačių skęstančiųjų reikalu, labiausiai rūpimu lietuvių diasporai, nors tai, visų pirma, Lietuvos ateities vizijos klausimas, kurio teigiamam sprendimui reikalinga beprecedentė balsuojančiųjų telktis pačioje Lietuvoje.

Tačiau nėra reikalo rypauti ir skūstis, kaip mūsų, pasaulio lietuvių, balsų pačioje Lietuvoje neprigirdi ir į mus dėmesį ne itin kreipia. Verčiau daryti išvadas ir veikti. Kokios 5 įžvalgos peršasi stebint pastarojo meto batalijas Lietuvoje?

1. Lietuvoje trūksta politinės brandos: beveik nematyti ir negirdėti vizionierių-valstybininkų, kurie susitelktų į ateities Lietuvos projektavimą. Tarkim, kaip Pilietybės išsaugojimas gali pasitarnauti didinant Lietuvos įtaką pasaulyje, kuris keičiasi nežmoniškais tempais. Mūsų valdžios vyrai ir moterys tam neturi laiko: jie negailėdami jėgų pliekiasi tarpusavyje rūtų darželyje, kas už tvoros - nemato. Guostis galima tuo, kad vis dar esame jauna demokratija, einanti trečią dešimtį, ir vis dar kankinami hormonų audrų, kita vertus, jau būtų laikas subręsti, kad rytoj netektų skaudžiai gailėtis prarastų galimybių.

2. Panašu, kad Lietuvoje yra apytikriai tik du klausimai, kuriais sutaria visos pagrindinės partijos ir valdžios: krašto gynyba ir užsienio politika. Visa kita, jei supaprastintume, veikia principu: „mes prieš, nes valdantieji už“. Ir atvirkščiai.
3. Lietuvos politinis-visuomeninis laukas kaip niekad įelektrintas ir susipriešinęs. Po truputį lipame ant to paties grėblio, kuris jau įtaisė gumbus daugelyje pasaulio demokratijų nuo JAV iki kaimyninės Lenkijos.
4. Modernios Lietuvos pasiekimai ir tolesnė raida patiria bene didžiausių išbandymų per pastaruosius du dešimtmečius: vėl turime nerimauti dėl europinių ir transatlantinių partnerysčių bei Lietuvos saugumo garantijų. Deja, rūdys į aljansų plieną skverbiasi ne tik iš išorės, bet ir iš vidaus.
5. Išeivijos klausimai Lietuvoje nėra laikomi prioritetiniais ar ypač svarbiais. Vis dar kalbama apie emigracijos mastus, nuolat žongliruojant skaičiais ir procentais – sumažėjo ar nesumažėjo išvykstančiųjų srautas, bei ginčijamasi, kaip tuos emigrantus sugrupuoti: priskirti prie išdavikų ar vis dėlto prie Lietuvos BVP augintojų. Laikas jau pereiti į kitą stadiją, „next level“, kitaip tariant, ir pradėti galvoti, kaip išėviją, galingą Lietuvos resursą pasaulyje, efektyviau įtinkinti veikti Valstybės labui, jos svorio didinimui pasaulio mastu.

Trumpai tariant, Lietuvos politiniame kieme vyksta jomarkas, ir jo klegesys nustelbia tolimą išėvijos balsą. Mes, pasaulio lietuviai, esame aktyvūs, bet šnekame per tyliai, todėl mūsų Lietuvoje ir neprigirdi. Ką daryti, kad mus išgirstų? Tėra vienintelis būdas: aktyviai balsuoti ateinančiuose rinkimuose. Kuriam pasaulio pakraštyje ar centre begyventumėte, kokios jūsų politinės pažiūros bebūtų – registruokitės ir balsuokite, nes, kaip žinia, tik vieningų balsų choras turi galios ataidėti iš toli. Išmintinga patarlė byloja: šuns balsas į dangų neina. Išdrįsiu ją papildyti: bet tūkstančiai balsų – dangaus skliautais ataidi.

Daugiau informacijos pasaulio lietuviams apie artėjančius rinkimus rasite *Facebook'e* įrašę grotąžymę *#MūsųMetasDABAR* bei interneto svetainėje *www.musumetasdabar.lt*

Straipsnis spausdintas žurnalo „Pasaulio lietuvis“ 2019 m. kovo numeryje 3/575.

Mielai pasidalysime žurnale skelbiamais tekstais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.